

GŁOS EWANGELICKI

PISMO TYGODNIOWE, POSWIECONE SPRAWOM KOŚCIOŁA EWANGELICKO-AUGSBURSKIEGO W POLSCE.

Cena prenumeraty
wraz z przysyłką pocztową:
Kwartalnie 800 mk.
Pojedynczy numer 65 mk.

ADRES REDAKCJI i ADMINISTRACJI: — — —
— — — WARSZAWA, ulica Kredytowa Nr. 4.
Prócz administracji prenumeratę przyjmuje: w Warszawie
księgarnia W. MIETKE, Wspólna 10,
w Łodzi, księgarnia RENNERA, Piotrkowska 165,
i w Cieszynie, p. A. CYMOREK, Marijańska 27.

Wychodzi raz na tydzień
— w niedzielę. — —
Ogłoszenia:
Kolumna zawiera 4 spałty
ogłoszeń. Za wiersz non-
parelowy po teście 100 mk.
w teście 200 mk.

Konto czekowe w pocztowej kasie oszczędnościowej Nr. 1508.

Rok III.

WARSZAWA, DNIA 15 PAŹDZIERNIKA 1922 R.

Nr 42.

Dnia 11 października r. b. zmarł w Łodzi

KS. RUDOLF GUNDLACH

pastor parafji Ś-tej Trójcy w Łodzi, Radca Konsystorza
przeżywszy lat 72.

„Jezus Chrystus wczoraj i dziś, Tenże na wieki“.

A sercem całem świat miłujcie wielki,
I myślą wzniosłą dążyć w zaświat Boży...
Ziarenko dajcie, cegielkę, kropelki,
A plon, gmach cudny, skarb życia pomnoży.

W słoneczne światy ciągnie ziemi bryła...
Gorącym sercem świat miłujcie cały—
Niec nie jest małe, w czem drga serca siła:
Na wszystkim plonie odbłask Bożej chwały.
Janina Keppówna.

Droga chrześcijanina do zbawienia.

Kazanie ks. sup. Angersteina, wygłoszone w Cieszynie
w 15 niedzielę po Trójcy Świętej dnia 24 września 1922
r. na ew. św. Mat. VI.24—34.

Umiłowani w Panu!

Wiele, bardzo wiele lat upłynęło, bo przeszło 50, żem
z tej kazalnicy nieraz przemawiał do ojców waszych. Po-
lubilem wtedy lud śląski i dla tego wstąpiłem swęj pragna-
łem jeszcze raz przemówić i do was, jako do dzieci tych

starych ojców i wyznawców, którzy garnęli się około księ-
dza pastora Otta i Kościoła Luterskiego.

Chciałbym was rozgrzać nie swoim, nie ludzkim,
ale boskim słowem. Przyjmijcie to, co wam powiem ser-
cem chętnem, tak jak ja, za zgodą waszego duszpasterza,
teraz przemówię z serca do was pragnę. Niech idzie do ser-
ca, co z serca pochodzi.

Evangelję dzisiejszej, 15 niedzielę po Trójcy Św.
czytamy u Św. Mateusza VI.24—34.

Przeczytana ewangelja jest częścią Kazania na gó-
rze Chrystusa Pana. Rozpoczyna się ono w V rozdziale od
błogosławieństw: błogosławieni ubodzy w duchu..., błogo-
sławieni, którzy się smucą..., błogosławieni...,—a kończy
się w VII rozdziale opowieścią o budowie domu albo na o-
pocie albo na piasku. Pomiedzy błogosławieństwami a tą
ostatnią opowieścią w rozdziale VI Chrystus Pan mówi o
jałmużnie, o modlitwie, o skarbach w niebie, i kończy
nauką, jak się zachować należy, by dojść do zbawienia.

Cheść być zbawionym, to:

- 1) nie powinienesz służyć dwóm panom — Bogu i
mamonie, ale tylko Bogu;
- 2) nie oddawaj się troskom doczesnym, ale ufaj
Bogu;
- 3) szukaj naprzód Królestwa Bożego i sprawiedli-
wości jego, bo wtedy tylko możesz być błogosławionym.

Panie, błogosław słowu Twemu, poświęć nas prawdzie
Swej: słowo Twoje jest prawdą! Amen.

I.

Zbawionym chce być każdy. Mało bowiem jest zdecydowanych bezbożników, którzy powiadają: nie maaz Boga, nie maaz życia pozagrobowego, człowiek pochodzi od zwierzęcia—którzy, jak zwierzę, powodują się zasadą: jedźmy i pijmy, bo jutro nas nie będzie. Mało, powiadam, jest takich. Bowiem choć tak nieraz lekkoomyślnie się wyrażają, to jednak gdy ich powali choroba, lub dotknie jakie nieszczęście, udają się jednak do księdza i pragną pociechy rozgrzeszenia i Komunii Świętej. Powtarzam więc, że zbawionym chce być każdy, ale nie każdy chce iść drogą, która prowadzi do zbawienia. Wielu chodzi, jak pijany, który niepewnie stąpa i raz na prawo, raz na lewo się chyli. Tak też wielu chrześcijan chwile się między Bogiem a światem, czyli raz chcą służyć Bogu a drugi raz — światu; dlatego powiada nasz Zbawiciel, że tak żyć nie można, że taka chwilewskość w życiu na nie się nie przysądza, gdyż Bóg i świat to dwa przeciwne bieguny, Bogu i mamonie służyć szczerze jednocześnie nikt nie jest w stanie.

Co to znaczy bowiem służyć Bogu albo mamonie?

To znaczy: jednemu z nich oddać serce swoje. „Bowiemy gdzie jest skarb wasz, tam jest i serce wasze”.

Spytaj się kochany, chrześcijanie, co jest twoim skarbem: czy Bóg, czy jeszcze świat. Spróbuj, czy możesz odpowiedzieć z psalmistą: „kogóżbym innego miał na niebie i na ziemi? Oprócz ciebie, — w nikim innym upodobania nie mam” (Ps. 73,25).

Ze na niebie innego Boga niema, w to wielu wierzy; ale że i na ziemi tylko w Bogu upodobanie mieć winniśmy — kto w to rzeczywiście z całego serca wierzy i tak postępuje? Jakaż wielka jest pożydlliwość oczu i ciała, jak wielkie jest pragnienie za bogactwem! a jak się je posiadzie — jak prędko je trwonimy na rozmaite uciechy, zabawy, tańce i wiele innych, jeszcze gorszych rzeczy! I ci, którzy pragną bogactwa, wpadają w różne pokusy i potępienie — któż o tem na serio myśli? Ludzie sądzą, że Bogu, dostatecznie służą, jeżeli kilka minut rano i wieczór się pomodlą, a w niedziele rano pójdą do kościoła i od czasu do czasu przystąpią do Komunii. Tak, można się krótko modlić, aby tylko taka modlitwa była podobna do modlitwy zelnika: „Boże bądź miłościwie mnie grzesznemu”. Ale, jeżeli potem oddzieleni tak, jak onych dziewięciu, których Chrystus uzdrowił z trądu i zapomnimy o dobrodziejstwach bożych, wtedy jesteśmy podobni do człowieka, o którym apostoł Jakób pisze, że „jeśli kto jest słuchaczem słowa, a nie czynicielem jego, ten jest podobny męzowi, przypatrującemu się swemu obliczu przyrodzonemu w zwierciadle. Bo się przyrzekał sobie i odszedł i natychmiast zapomniał jakim jest”. (Jak. 6,22).

D. c. n.

-Ewangeliści a wybory.

Sprawy, któremi ostatnimi czasy zajmuje się całe społeczeństwo polskie, nie mogą nie obchodzić nas, protestantów, chociaż byśmy jaknajdalej pragnęli stać od wszelkiego rodzaju polityki.

Wybory do Sejmu i Senatu, które mają się odbyć d. 5 i 12 listopada, do których obywatele protestanci pociągnięci zostana, obchodzą nas żywo, gdyż od ich wyniku zależy jest skład tych izb parlamentarnych Rzeczypospolitej, a zatem zależy jest i charakter rządów oraz wyznaczenie stosunki prawne w całym Państwie.

Żywo w pamięci naszej tkwią jeszcze wspomnienia niedawnej przeszłości, kiedy kończący obecnie swój żywot Sejm Ustawodawczy, idąc za podstępem złych swych duchów, chciał zepchnąć naszą wyznaczenie do roli trzeciorzędnej w Państwie, Kościół nasz postawił wobec prawa na równi ze stowarzyszeniami charakteru świeckiego, oraz przeprowadzić paragraf w Konstytucji, aby na stano-

wisku prezydenta Rzeczypospolitej Polskiej wybranym mógł być tylko „polak — katolik”.

Gdybyśmy się wówczas nie ruszyli ze śpiączki i, jak jeden mąż, nie zaprotestowali publicznie przed całym światem przeciwko takiemu bezprawiu—któ wia, czybyśmy dzisiaj podług tak, na wzór ks. Lutosławskiego i arcyb. Teodorowicza — skrojonej konstytucji, nie byli obywatelami tej ostatniej — II-jej klasy.

Z żywiołową siłą wyrwał się z piersi protestanckich zbiorowy okrzyk krzywdy nieszakowanej. Nawet inicjatorzy tych haniebnych paragrafów musieli zamknąć, nawet najzacofañsi fanatycy musieli przyznać, że tak być nie może, że Polska XX w.—to już nie tylko nie Polska wieku XVII, ale nawet i nie XVIII kiedy sejm czteroletni uchwałiał już tolerancję.

I dzięki demokracji polskiej w sejmie — protestantów w Polsce pod względem prawnym nie upośledzono.

Konstytucja została uchwalona taka, że wszyscy, obywatele, bez względu na wyznanie i narodowość, są równi wobec prawa. To było wielkie zwycięstwo ducha narodu polskiego nad wszelką partyjnością, fanatyzmem, szowinizmem oraz wszelkiego rodzaju zacofañstwem klerikałnem.

Ale reakcja nie dała za wygrane. Pojawił się wkrótce manifest biskupów polsko - katolickich, w którym dopiero co przez Sejm w duchu demokratycznym uchwalonej konstytucji zaprzysiężono zagładę. Nazwano ją antykatolicką, heretycką, a zatem wypowiedziano jej bezwzględna walkę w teraźniejszości i w przyszłości.

I oto dziś, gdy nadchodzą wybory do Sejmu — zwycięzajnego, obietnice te mają się spełnić.

Wiemy, że protestanci polscy, szczególnie w Warszawie, głosowali cztery lata temu przeważnie na listę narodowo - demokratyczną. Trzeba bowiem przyznać, że wówczas to stronnictwo nader przychylnie odnosiło się do nas, a nazwiska kilku protestantów, na tej liście umieszczone, były poniekąd gwarancją, że wyznaczenie w sprawach społeczno - politycznych nie gra żadnej roli, że wszystkich traktuje się, jako obywateli równouprawnionych. Lecz taktyka tego stronnictwa zawiadła nas. Doszło nawet do tego, że dwaj postowie protestanci, związani dyscypliną tej partji, głosowali za paragrafami, ograniczającymi nas w prawach.

Stronnictwo tejże wymienione dzisiaj wystawiło listę Nr. 8. Nie znajdujemy na niej już nazwisk protestantów. Jest ks. arcyb. Teodorowicz, jest ks. Lutosławski, jest rzemieślnik i robotnik, a nawet stróż domowy, jest znany fanatyk warszawski ks. Marceł Godlewski z parafji Wszystkich Świętych, ale pominięto ewangelików zupełnie. I dobrze zrobiono. Po co ludzi siebie i innych. Dziś będziemy wiedzieli z kim mamy do czynienia.

Mówimy przeważnie o tem stronnictwie, gdyż ono właściwie miało i ma wpływy decydujące na ukształtowanie się stosunków prawno - politycznych w Państwie Polskiem. Ono stanowi również prawicę sejmową. Ono, a właściwie niem kieruje duchowieństwo rzymsko - katolickie, i ono prawie jedyne nosi na sobie piętno wyłączności wyznaniowej, głosząc zasadę, że polak—to katolik.

Inne stronnictwa dla nas albo nie mają znaczenia, albo są tolerancyjne i nam przychylnie, a w każdym razie nie wywyższają ponad swemi głowami sztandaru wojującego kościoła rzymsko-katolickiego.

Obecnie zjawia się pytanie, jak ewangelicy w Polsce głosować przy nadchodzących wyborach powinni?

Jesteśmy zawiędzeni w nadziejach ze strony prawicy, jesteśmy za rozważni i za spokojni, aby się przerzucić do skrajnej lewicy. Wiemy zaś przytem, że tylko ludzie wykształceni i inteligentni mają dla nas zrozumienie i nie dadzą się ciemnym siłom w państwie przeciwko nam sprokować. Wiemy również, że przy każdych wyborach ogromną odgrywa rolę demagogia, t. j. sztuczne podjudzanie najdzikszych instynktów tłumu nieprawdziwymi, zmyślonemi argumentami i schlebienie jemu. Nie pójdziemy głosować na tych, którzy tak nieszlachetną drogę sobie do celu obrali.

Dnia 15 października, t. j. w niedzielę o godz. 8 wieczór
w SALI KONFIRMACYJNEJ odbędzie się

Zebranie informacyjne ewangelików

w sprawie

stanowiska naszego do przyszłego Sejmu i Senatu

Ewangelicy stawcie się licznie!

Sprawa ważna!

EWANGELICKI KOMITET WYBORCZY.

Poza tem są wśród nas zapewne i tacy, których przy-
ciągać będzie „blok mniejszości narodowych“.

Kto się czuje Niemcem, luźno związanym z Polską,
kto się nie liczy i nie chce liczyć ze stosunkami tutejszy-
mi, ze społeczeństwem, w którym żyje i pracuje — ten nie-
chaj na listę bloku niemiecko — żydowskiego glosuje. Nie
mamy nic przeciwko temu. Ale wówczas będzie on glos-
wał na tę listę nie jako ewangelik, lecz wyłącznie jako nie-
mieć, gdyż ta lista nosi wyraźnie nazwę mniejszości naro-
dowych, a nie mniejszości wyznaniowych. Broń Boże, nie
zwalczamy ani tej listy, ani tego bloku, występujemy je-
dynie przeciwko obłudnej pokrywie wyznaniowej, pod ja-
ką agitatorzy Łódzcy tej grupy do ewangelików z tą listą
przystępują. Jest to lista tych, którzy się za Polaków nie
uważają, którzy się w Polsce źle czują, wrogo przeciwko
niej w swych pismach występują. Połączyli się tutaj na-
cjonałści niemiecy, żydowscy, rusińscy i inni, a więc pod
względem wyznaniowym znajdując się na liście bloku nie-
miecko — żydowskiego: wyznawcy starego zakonu — ży-
dzi, prawosławni, unicy i protestanci, a nawet katolicy
rzymscy. Wszak z posłów niemieckich na niej zaledwie
kilku jest wyznania ewang. — reszta to katolicy, a między
nimi ksiądz kanonik Klimke z Poznania.

A więc ewangelików, którzy pod względem swej na-
rodowości niemieckiej nie czują się pokrzywdzeni, lista ta
obchodzić nie powinna.

Natomiast obchodzić nas wszystkich powinien sto-
sunek inteligencji polsko — katolickiej do nas, protestan-
tów i odwrotnie. Żyjemy bowiem tutaj, związani jeste-
śmy najróżnorodniejszymi więzami natury moralnej i ma-
terjalnej, i wcale nie myślimy o ich rozluźnieniu. Zależy
nam przecież na spokojnem, pełnem wzajemnego zaufania
i szacunku współżyciu. Dlatego też z tą inteligencją, z
którą stosunki nasze życiowe się najlepiej układają, od
której możemy z pewnością oczekiwać spełnienia raz da-
nych przyrzeczeń i obietnic — z tą inteligencją nam, pro-
testantom, należy się iść do urny wyborczej. Ta intelligen-
cja demokratyczna odnosiła się zawsze i odnosi się po dziś
dzień do nas z całą życzliwością, a dowodem i zarzeczem
gwarancją na przyszłość jest fakt, że na liście swej do
Sejmu i do Senatu postawiła, jako kandydatów na posłów,
ludzi w służbie ewangelickiego Kościoła stojących lub je-
mu całkowicie sercem i duszą oddanych.

Inteligencja ta wybrała listę do Sejmu i Senatu
Nr. 10, na której na pierwszych miejscach widnieją nazwi-
ska: Superintendenta Gernalnego ks. Burschego — do
Senatu, oraz ks. pastora J. Machlejda i prezesa Warsz. Ko-
legjum Kościelnego — p. J. Ewerta — do Sejmu.

Mając takie nazwiska — żaden ewangelik wahać się
nie będzie, czy na nią glosować czy nie, bowiem sam obo-
wiązek względem własnego Kościoła luterskiego i ojczyste-

go kraju — to mu wprost nakazują.

A więc jeszcze raz: lista Nr. 10 do Sejmu i Senatu
jest listą naszą, i na nią każdy z nas, protestantów w ca-
łym kraju glosować będzie.

Z ŻYCIA MŁODZIEŻY.

Wieczory biblijne.

Przerwane przed wakacjami wieczory biblijne z po-
wrotem wznowione zostały. Mianowicie uroczyste otwar-
cie tych interesujących wieczorów nastąpiło dnia 11 b. m.
o godz. 8-ej wiecz. w sali konfirmacyjnej i odtąd co ty-
dzień w te same dni i o tej samej godzinie prowadzone bę-
dą. Współpracę przyrzekł przedewszystkiem Sup. Gen.
ks. Bursche, następnie prof. Lic, ks. Süß, prof. Lic. ks.
Serini oraz ks. Gloeh. Ks. Sup. Gen. Bursche rozpoczyna
wykłady o I liście ap. Pawła do Tymoteusza. Po każdym
wykładzie odbędzie się odpowiednia dyskusja.

Każdy wieczór poświęcony będzie odpowiedniemu te-
matowi.

Możliwą jest rzeczą, że wieczory te będą połączone z
odśpiewaniem odpowiednich pieśni religijnych przy udział-
le chóru Tow. Polsk. Mł. Ew.

Ufamy, że wieczory te zainteresują szerszy ogół
ewangelików warszawskich. Wszyscy są bardzo chętnie
i mile widziani. Wstęp wolny. Wskazaniem jest przynieść
ze sobą Nowy Testament, ewentualnie śpiewnik.

Dnia 10 b. m. o godz. 8 wiecz. odbyło się pod prze-
wodnictwem stud. teol. Wolframa zebranie Koła Samo-
kształcenia przy Tow. Polsk. Mł. Ewang. Wybrano zarzą-
dy poszczególnych sekcji, jak np.: Odczytowej, Krajo-
znawczej i innych.

W krótkim czasie przy Tow. Polsk. Mł. Ewang.
zostanie otwarta czytelnia, która posiadać będzie prawie
wszystkie pisma codzienne warszawskie, oraz różne tygo-
dniki krajowe i zagraniczne o treści społecznej i politycz-
nej i religijno — kościelnej. Będą również pisma ilustro-
wane. Dzień otwarcia tej czytelnia, która zgromadzi oko-
ło 30 czasopism, oraz godziny przeznaczone dla członków
Tow. będą podane w specjalnych ogłoszeniach. Zarządca
czytelnia będą: p. Irena Feistówna i p. Bogdan Tschir-
schnitt, stud. uniw.

Na skutek listu kuratorium szkolnego okręgu po-
morskiego, które zwróciło się do Tow. Polsk. Mł. Ewang.
o ochroniarzkę — ewangelicką na wakujący posadę w Dział-
dowskiem, Zarząd tegoż Towarzystwa podaje do ogólnej
wiadomości, że, gdyby odpowiednia osoba zechciała objąć
wspomnianą posadę, — to niech się zgłosi do lokalu Tow.

Akcja wyborcza do Sejmu i Senatu.

Lista Nr. 10.

wystawiona przez Demokratyczną Unję Narodowo - Państwową.

Kandydaci od miasta Warszawy do Sejmu:

- 1) Dr. Bukowiecki Stanisław, b. minister sprawiedliwości, prezes prokuratury generalnej;
- 2) Ciembroniewicz Józef, st. referent min. roln., prezes stow. urzędników państwowych;
- 3) MACHLEJD JULJAN, b. pastor i b. dyrektor gimnazjum im. M. Reja, a obecnie wiceprezes Synodu Konstytucyjnego Kościoła Ew. - Augsb. w Polsce.
- 4) Surzycki Stanisław, dyrektor zakładów starochowickich;

5) Dr. Sterling Kazimierz, adwokat;

6) Męczkowska Teodora, d. o. Oppmann, wizytatorka szkół średnich, wiceprezesa Tow. do walki ze zwyczajem rasy;

7) Czaki Tytus, redaktor „Głosu Inteligencji“;

8) EWERT JÓZEF, Prezes Kolegium Kośc. Zboru Ewang. - Augsb. w Warszawie.

Kandydaci do Senatu od Województwa Warszawskiego:

- 1) Ks. JULJUSZ BURSCHE, Superintendent Generalny Kościoła Ewang. - Augsb.;
- 2) Tołoczko Ludwik, b. minister poczt i telegrafu;
- 3) Iwanowski Jerzy, dyrektor bank., b. minister;
- 4) Stanisław Janicki, obywatel ziemski.

PISMA NADEŚLANE.

„Czyn“, czasopismo młodych ludzi. Nr. 22. 1922. Rozcznik II. Warszawa. Cena 300 mk.

Wiadomości z kościoła i ze świata.

Z KONSYSTORZA.

W niedzielę, dnia 5 listopada r. b. przypada uroczystość reformacyjna, zawsze dla kościoła naszego ważna, w roku bieżącym tem ważniejsza, ponieważ ciężkie stacząmy walki o jedność kościoła naszego w kraju z jednej strony, a z drugiej stanowisko jego w Polsce nie jest takim, jakim być powinno.

Tymczasem jednak w niedzielę dnia 5 listopada r. b. przypadała w całym kraju wybory do Sejmu, a w niedzielę dnia 12 tego miesiąca do Senatu. Wybory po części odwrócić uwagę zborowników od uroczystości reformacyjnej, a po wioskach wprost będzie rzeczą niemożliwą, żeby parafianie nasi wzięli udział i w wyborach i w uroczystości reformacyjnej. Parafianie, spełniając obowiązek względem kościoła, nie spełnią go względem ojczyzny i odwrotnie. Świeńcie przeto uroczystości reformacyjnej może być uszczerbkiem i dla kościoła i dla kraju.

Z uwagi na powyższe względy, jak również na to, że rocznica reformacji przypada na dzień 31 października, t. j. w roku bieżącym na wtorek, i że najbliższą tego dnia jest niedziela 29 października, Konsystorz wyzwa Ks. Ks. Pastorów swego okręgu, aby w tych parafiach, w których uroczystość nie była obchodzona w sam dzień reformacji 31 października — w roku bieżącym święto reformacyjne odbyło się w niedzielę 29 października.

WARSZAWA.

Dnia 8 b. m. odbyła się w kościele warszawskim doroczna jesienna confirmacja w języku polskim. Konfirmowało się ogółem 112 osób. W tem: 62 chłopców i 50 dziewcząt. Nazwiska konfirmowanej młodzieży podajemy poniżej:

Młodzież męska:

Karol Eberhardt, Kazimierz Neugebauer, Stefan Missol, Wacław Rüdiger, Hugon Hauser, Tadeusz Geyer, Hugon Glasenapp, Waldemar Scharf, Władysław Riedel, Henryk Kleist, Jan Berne, Edmund Diem, Karol Neuman,

Ryszard Danielewicz, Edward Rupel, Rajmund Schultz, Henryk Ernst, Mieczysław Schmidt, Ryszard Leibbrand, Edmund Karwisa, Eugeniusz Otto, Henryk Becker, Józef Kis, Tadeusz Scholtze, Artur Trager, Henryk Leonhardt, Emil Rehfuß, Adam Buchstein, Artur Wolfram, Emil Hoffman, Adolf Litterer, Arnold Modliński, Edward Jung, Hugon Arendt, Alfred Eisele, Jan Koser, Wilhelm Lefeld, Roman Broecker, Gustaw Schultz, Aleksander Deach, Henryk Henzler, Karol Marks, Ludwik Scholl, Edward Bischof, Edward Weitknecht, Józef Musiał, Jan Holtz, Michał Setzer, Feliks Grabowski, Gustaw Schumacher, Henryk Uppit, Edward Dallmann, Ludwik Betchem, Aleksander Engelbrecht, Edward Engelbrecht, Emil Haushalter, Edward Rahn, Feliks Gotlied, Michał Lutz, Adolf Werner, Józef Almert, Jan Deeg, Józef Kran.

Młodzież żeńska:

Halina Brejcie, Irma Schmidt, Emilia Broecker, Ewa Kis, Leokadia Gunther, Emma Türk, Alicja Netzlat, Otylia Sattelmajer, Marja Piasecka, Albertyna Schiele, Emilia Lafery, Emilia Friedrich, Erna Gessel, Helena Jeske, Wiktorja Wolf, Karolina Poltz, Klara Wudel, Olga Werner, Leokadia Lothamer, Helena Natalia Ness, Otylia Aberle, Wanda Hauke, Wanda Bohn, Natalia Dikof, Emilia Stahl, Eugenia Schneider, Julianna Buchholtz, Rozalia Zaleska, Leokadia Hörauf, Helena Diem, Ludwika Abrolat, Karolina Brzozowska, Natalia Thalmann, Lidia Regina Gering, Natalia Mielke, Aleksandra Rapp, Helena Berger, Anna Karolina Schmidt, Amalia Fernholtz, Wanda Rapp, Eugenia Setzer, Leokadia Jung, Irena Jeske, Otylia Koch, Julja Elbe, Irena Ortlieb, Eugenia Pfennig, Helena Dingle, Apolonja Schlenkier, Bronisława Kübler.

Porządek nabożeństw w kościele warszawskim.

Dnia 15 października, w XVIII niedzielę po Trójcy św. o godz. 9 i pół rano, nabożeństwo w języku niemieckim, ks. Löffler; o godz. 11 i pół rano, nabożeństwo w języku polskim, ks. Ruger.

Dnia 20 października, o godz. 9 rano, Komunia Św. w języku polskim.

Od d. 1 X do d. 7 X r. b. zawarły związki małżeńskie w kościele warszawskim następujące osoby:

P. Henryk Ferdynand Scholz z p. Marja Anną Deschka, p. Alfred Franciszek Imroth z p. Amelią Albina Wandel, p. Władysław Ebel z p. Martą Bedyńską, p. Władysław Gruszczyński z p. Otylią Heleną Behnke, p. Stanisław Obrządek z p. Martą Marią Wagner, p. Antoni Paweł Wyporek z p. Gertrudą Ernestyną Aniela Stiller, p. Emil Finkelstein z p. Heleną Klotz, p. Karol Birkholz z p. Ireną Marią Hampel.

Od d. 1 X do d. 7 X r. b. zmarły w parafii warszawskiej następujące osoby:

Karolina Szarlotta z Heinów Dormidontow l. 79, Roman Konstanty Kuhn l. 35, Julian Siltenfeld l. 58, Mikołaj Bischoff l. 61, Maksymilian Henryk Oppman l. 72, Józef Glasenapp l. 13.

J. Wiediger

WARSZAWA, ul. Twarda Nr. 24.

MAGAZYN I PRACOWNIA OBUWIA

męskiego, damskiego i dzieciennego.

MAGAZYN MÓD

PRACOWNIA KAPELUSZY DAMSKICH

LEOKADJI FRANKE

Krucza 36.

Telefon 224-44.

Redaktor i wydawca Ks. F. GLOEH.

Druk. „Współczesna“, Szpitalna 10.